

forvejen forsynes med kraftvarme eller anden overskudsvarme eller naturgas.

Udnyttelsen af biogas skal netop nu prioriteres højt.

Vindmølleproduceret el samt el produceret på basis af biogas bør indpasses bedst muligt i de kombinerede forsynings-systemer, der således ikke nødvendigvis alene tager sigte på opvarmningssiden, men inddrager det samlede energispektrum.

I lokaliteter, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at etablere en kollektiv varmeforsyning baseret på et fjernvarmenet, og hvor de lokale forudsætninger for etablering og drift af vindmølleparker er gode, vil elvarme kunne komme på tale.

Der bør tilvejebringes vilkår, som muliggør etablering af lokale energiselskaber, der forsynes med både el og varme, typisk i form af etablering af landsbyenergianlæg. Dette kan ske ved genetablering af nedlagte transformatorforeninger og vil fremme etablering af landsbyenergianlæg.

4. Vedrørende organisations- og ejerforholdene for lokale energiforsyningsprojekter bør disse være enten kommunale eller organiseret som lokale andelselskaber. Med et omfattende samfundsmæssigt engagement med hensyn til økonomisk støtte og planlægningsmæssig fastlæggelse af aktiviteterne bør disse forsyningsprojekter være baseret på en non-profit tankegang. Disse organisationsformer harmonerer også bedst med den helt nødvendige lokale medleven i disse projekters etablering og drift, som i sig selv er et mål.
5. For at stimulere til lokal aktivitet tilskyndes kommunerne til at oprette energikommissioner med henblik på lokalt at samle interessen for aktivitet på dette område. Kommissionerne bør indeholde kommunalpolitikere, kommunale teknikere, interesserede borgere, folk fra eksisterende forsyningsvirksomheder samt repræsentanter for potentielle leverandørgrupper (halm, biomasse osv.). Kommissionerne bør være igangsættende og debatskabende, men selve den bindende planlægningsproces skal

som hidtil foretages af kommunerne.

Energikommissionernes opgave er også at sammenknytte varmeplanlægningen med realiseringen. Dette bør derfor især ske gennem kontakt og debat med brugerne – og med forsyningselskabernes medvirken.

6. Den statslige støtte til gennemførelse af landsbyenergi projekter m.v. bør øges væsentligt i de kommende år. Udgangspunktet er først og fremmest støtteordningerne til energiøkonomiske enkeltprojekter m.v. I lyset af erfaringerne fra 1984 må der ved sammenlægning af støtteordningerne til vedvarende energi lægges vægt på, at der i særlig grad tages hensyn til de områder, der ikke forsynes med naturgas og kraftvarme.

I forbindelse med udbygningen af støtteordningen skal der kunne ydes støtte til projektering o.lign., således at lokale initiativgruppers mulighed for at formulere projektforslag styrkes. Der skal også ydes støtte til ansættelse af konsulenter og information om vedvarende energis muligheder.

Brugerøkonomien skal også sikres via eltariffer for biogasanlæg, vandkraftanlæg og landsbyenergianlæg generelt, baseret på at de har en større effektværdi end gældende for vindmøller.

7. For at sikre økonomien i driften af enkeltprojekter på andelsbasis gives der mulighed for, at de finansieres ved indeksregulerede realkreditlån med rentetilskud. Der afsættes en ramme for statsudgifterne til disse lån.

I en 3-årig periode gives rentetilskud. Herefter vurderes, om de mest fordelagtige anlægstyper skal have reduceret rentetilskud.

8. Det er endvidere vigtigt, at der afsættes tilstrækkelige midler til grundforskning, anvendt forskning og sektorforskning. Den statslige energiforskning skal tages op til nærmere analyse med henblik på iværksættelse af energiøkonomiske totalprojekter: